

De dingen dienen den aanblik van de straat. In de uitstalkasten, in de winkels vereenzaamd, verpersoonlijkt men ze.

Alle onderdeelen komen in het geheel tot hun recht.

„On fait utile et on fait beau.”

Bérénice Abbott, die hem in zijn laatste levensjaren wel bezocht, is in het bezit van het grootste deel van zijn fotocollectie. (Slechts de „Monuments historiques” werden door de stad Parijs gekocht). Daar ze zelf een artieste is in het photovak, zijn ze in waardige handen overgegaan. Toch is het onuitsprekelijk jammer dat dit „document humain” nu slechts voor een kleinen kring van belangstellenden toegankelijk is.

Of het boek dat Paul Claudel binnenkort over Atget doet verschijnen Parijs nog tot inzicht brengt? Anders moet gevreesd worden dat de geheele collectie voorgoed in Amerikaansche handen blijft en voor Europa verloren is.

